

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 3/9593

Pusketvirtų metų tampytas kunigas - išteisintas

2 psl.

Kavarsko miestas orientuosis į kaimo kultūrą

Vytautas ŠIAUČIŪNAS, buvęs kultūros darbuotojas, parašęs dainą apie Kavarską:

Aš, kaip muzikantas, mielai uždyka pagročiau Lietuvos mažosios kultūros sostinės renginiuose.

3 psl.

pastabos parašėse

Lietuvos žiniasklaidos nuopuolis

5 psl.

šiupinys

Minėjimas. Šiomet mieste bus minima Sausio 13-oji – Laisvės gynėjų diena. Programa kitokia, nei buvo įprasta. Nebeliko valstybinės vėliavos pakėlimo ceremonijos šalia paminklo Laisvei. Anykščių rajono meras Sigutis Obelevičius Sausio 13-ąją dalyvaus Laisvės gynėjų dienos minėjime šalia Seimo.

Vanduo. Savaitgalį viešintiškiai dėl vandentiekio gedimo gyvena be centralizuotai teikiamo geriamojo vandens. UAB „Anykščių vandenys“ pranešė, kad vanduo nebus tiekiamas nuo sausio 8 dienos, šeštadienio, iki sausio 9 dienos, sekmadienio. Tai pirmasis šiomet rimtesnis vandentiekio gedimas rajone, apie kurį informavo bendrovė.

Darbas. Užimtumo tarnyba metų pradžioje siūlo pusimtį laisvų darbo vietų. Darbuotojų ieško ne tik privačios, bet ir savivaldybei pavaldžios įstaigos. Anykščių rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuras siūlo darbą visuomenės sveikatos specialistui. Darbo yra ir UAB Anykščių komunalinis ūkis – bendrovė ieško santechniko. Nemažai laisvų darbo vietų siūloma anykštėnams kituose miestuose ar užsienyje. Primename, kad skelbimus apie darbo ar darbuotojų paiešką galite skelbti portale anyksta.lt. Sausio 1 dieną Anykščių rajone registruoti 1 tūkst.711 bedarbių. Nedarbas rajone išaugo 0,1 proc. punktu, nuo 12,8 iki 12,9 proc..

Turtas. Anykščių rajono savivaldybė penktą kartą bando parduoti Gerkonių kaime esantį aerodromą. Beveik 17 tūkst. kv.m ploto 1985 metais įrengtas aerodromas kainuos kiek daugiau nei 23 tūkst. Eur.

Teoriškai - keltuvai yra, praktiškai - neveikia...

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Lygių galimybių kontrolierė Birutė Sabatauskaitė nurodė, kad Anykščių medžių lajų take diskriminuojami asmenys su negalia.

Šaltuoju metų laiku nuo lapkričio 1 iki kovo 31 dienos negaliesiems skirtas keltuvus neveikia, o taką eksploatuojančio Ankščių regioninio parko direktorius Kęstutis Šerepka sako, jog nekokybiškas keltuvus nupirktas todėl, kad geram neužteko pinigų.

Neigaliesiems patekti į Medžių lajų taką vis dar tebėra sudėtinga.

4 psl.

Gerbiami anykštėnai,

sausio 13-oji Laisvės gynėjų ir tautos vienybės diena. Minėdami šią dieną, prisiminkime ir uždekime atminimo žvakutes žuvusiems už Lietuvos laisvę. Jų ryžtas, vienybė ir pasiaukojimas suteikė galimybę gyventi nepriklausomoje valstybėje.

Laisvė – tai didžiausias kiekvieno žmogaus ir visos tautos vertybė. Tegul visų mūsų širdyse rusena laisvės ugnis, įkvepianti meilės, vilties ir gerumo.

ANYKŠČIAI

Anykščių rajono savivaldybės vadovai

Pusketvirtų metų tampytas kunigas - išteisintas

Prieš Naujuosius metus Lietuvos aukščiausiasis teismas priėmė galutinę ir neskundžiamą nutartį Troškūnų parapijos klebono Sauliaus Filipavičiaus byloje.

Priminime, jog baudžiamasis Troškūnų parapijos klebono persekiojimas pradėtas dar 2018-ųjų metų vasarą, kai Troškūnų klebonijoje Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnybos pareigūnai atliko kratą.

S. Filipavičiaus bylą nagrinėję Utenos apylinkės teismo Anykščių rūmai 2019-ųjų metų vasarą jį pripažino kaltu dėl aplaidaus parapijos buhalterinės apskaitos tvarkymo ir jam, kaip ūkininkui, priklausančio ūkio apskaitos tvarkymo. Už tai teismas kunigui skyrė 3012 eurų baudą.

Pirmosios instancijos teismo

nuosprendyje nurodoma, kad S. Filipavičius apgaulingai tvarkė savo ūkio apskaitą, nes esą visiškai negalima nustatyti 2003–2017 m. S. Filipavičiaus, kaip ūkininko, ūkio veiklos, turto, įsipareigojimų dydžio ir struktūros; esą jis nevedė ūkio apskaitos, nefiksavo įvykusių ūkiniu operacijų, nepateikė tyrimui visų reikalingų buhalterinės apskaitos dokumentų. S. Filipavičius buvo nuteistas ir už tai, kad aplaidžiai tvarkė Troškūnų Švč. Trejybės parapijos buhalterinę apskaitą, susijusią ne su pajamų gavimu iš ūkinės-komercinės veiklos, bet iš tikinčiųjų

grynaisiais pinigais už religinius patarnavimus ir iš rinkliavų.

Kunigui buvo pareikštas kaltinimas neteisėtu vertimusi pinigų skolinimu - esą jis, skolindamas pinigus, buvo gavęs beveik 14 tūkst. eurų pajamų, bet valstybei nesumokėjo privalomų mokesčių - 376 eurų. Tačiau dėl šio epizodo Utenos apylinkės teismo Anykščių rūmai kunigą S. Filipavičių išteisino.

S. Filipavičius nesutiko su Utenos apylinkės teismo Anykščių rūmų nuosprendžiu ir apeliacine tvarka kreipėsi į aukštesnės instancijos Panevėžio apygardos teismą, kuris kunigą išteisino, bet tuomet su teismo sprendimu nesutiko prokurorai.

Lietuvos aukščiausiasis teis-

Troškūnų parapijos klebono Sauliaus Filipavičiaus byloje paskelbtas galutinis ir neskundžiamas nuosprendis.

mas atmetė Panevėžio apygardos prokuratūros skundą ir paliko galioti išteisinamąjį Panevėžio apygardos teismo kolegijos sprendimą.

-ANYKŠTA

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Taryba viešintiškių tėvų prašymo neišgirdo

Paskutiniame praėjusių metų posėdyje Anykščių rajono tarybos nariai neatsižvelgė į viešintiškių prašymą kompensuoti jų vaikų, važinėjančių mokyti į Anykščių mokyklą, patiriamų kelionės išlaidų.

„Iškyla pavojus, kad mes, norėdami būti geri vieno miestelio ar kaimo tėvams, galime prazudyti kitas mokyklas. Priėmus tokį sprendimą, savivaldybė privalomai turėtų, jei tik užsimanytų troškūnietis, kavarskietis ar svėdasiškis važiuoti mokyti į miesto mokyklą, turėtų juos pavežti“, - kalbėjo Anykščių ra-

jono meras Sigutis Obelevičius.

Anot mero, moksleiviams pasirinkus mokyti ne artimiausioje šalia jų esančioje, o Anykščių miesto mokykloje, kaimuose ir miesteliuose esančioms ugdy-mo įstaigoms gali tekti sudarinti jungtines klases. Jungtinių klasių sudarymo nuo ateinančių mokslo metų Švietimo, mokslo

ir sporto ministerija žada nebe-finansuoti.

Viešintiškių tėvams vieno jų vaiko kelionė į Anykščių miesto mokyklą per mėnesį kainuoja 85 Eur. Anykščių rajono savivaldybė apskaičiavo, kad, jei atsižvelgtų į viešintiškių prašymą, metinės išlaidos už kelionės kompensacijas siektų per 27 tūkst. Eur.

Šia tema viešintiškiai pernai kalbėjosi ir su Seimo nariu Tomu Tomilinu (Demokratų frakcija „Vardan Lietuvos“).

„Supersvarbi problema. Žmonės kelionei į mokyklą ir atgal į namus kiekvieną dieną išleidžia po 4 Eur. Išeina vos ne mokama mokykla“, - susirūpinęs kalbėjo seimūnas.

Mokinių ir vaikų globos įstaigų gyventojų vežiojimo ir važiavimo išlaidų kompensavimo tvarką Anykščių rajono taryba yra patvirtinusi 2013 metais. Joje numatyta, kad 1-8 klasių moksleiviams kelionė kompensuojama tik vykstant į artimiausią mokyklą.

Į teisiųjų suolą – dėl anykštėnui surengtos egzekucijos

Iš savos sodybos pagrobto, beveik 2 paras ankštoje dėžėje uždaryto ir šalusio, o vėliau leisgyvio ant kelio palikto anykštėno kankinimu kaltinami penki vyrai netrukus sės į teisiųjų suolą. Panevėžio apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus (ONKTS) prokuroras Mantas Jurkėnas surašė kaltinamąjį aktą ir perdavė teismui nagrinėti šią neįprastą baudžiamąją bylą.

2020-ųjų gruodžio viduryje Anykščių rajone, šalia nuošalaus kelio, buvo rastas gulintis surištas ir polietileno plėvele apsuktas vyras. Skubiai nugabentam į ligoninę anykštėnui nustatyti daugybiniai kūno sumušimai ir galūnių nušalimai, jam buvo sutrikusi kraujo apytaka ir vidaus organų veikla. Vėliau teismo medicinos ekspertai nustatė, kad vyrui sunkiai sutrikdyta sveikata. Jei anykštėnas dar kurį laiką būtų pragulėjęs ant kelio, nebūtų išgyvenęs.

Dėl įvykio buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas. Jį atliko Utenos apskrities vyriausiojo poli-

cijos komisariato kriminalinės policijos Organizuotų nusikaltimų tyrimo skyriaus pareigūnai, o tyrimui vadovavo Panevėžio apygardos prokuratūros ONKTS prokurorai.

Ikiteisminio tyrimo metu buvo nustatyti ir sulaikyti penki 22-39 metų įtariamieji – Vilniaus, Alytaus, Druskininkų, Varėnos gyventojai. Jiems pareikšti kaltinimai kankinus ir itin žiauriu elgesiu sunkiai sutrikdžius anykštėno sveikatą, panaudojus fizinį smurtą ir sukėlus pavojų nukentėjusiojo sveikatai bei gyvybei, neteisėtai atėmus jam laisvę. Šias veikas jie kaltinami atlikę

veikiant bendrininkų grupėje. Dviem iš jų pareikšti kaltinimai ir dėl palikimo be pagalbos, kai iškyla pavojus žmogaus gyvybei.

Trims kaltinamiesiems gresia nemalonumai ir dėl pareigūnų radinių kratų metu – jiems pareikšti kaltinimai dėl disponavimo narkotinėmis medžiagomis neturint tikslo jas platinti, o vienam iš šio trejeto – ir dėl neteisėto disponavimo šaunamuoju ginklu.

Ikiteisminio tyrimo duomenimis, brutaliai iš savo sodybos pagrobtas anykštėnas buvo automobilio bagažinėje nuvežtas į vienam iš kaltinamųjų priklausančią sodybą Alytaus rajone. Ten surištas vyras buvo uždarytas ankštoje dėžėje, kuri beveik dvi paras išbuvo metalinėje cisternoje. Tuo metu lauke buvo 2 laipsniai šalčio.

Tyrimo duomenimis, po dviejų parų nelaisvės nukentėjęs, apvyniotas lipnia plėvele, vėl

buvo įmestas į automobilio bagažinę, nuvežtas į Anykščių rajoną ir be batų, surištomis rankomis paliktas prie kelio nuošalioje vietoje. Ten gulintį žmogų pastebėjo atsitiktinai pro šalį važiuojanti pora ir paskambino į Bendrąjį pagalbos centrą.

Baudžiamasis kodeksas už sunkų sveikatos sutrikdymą kankinant itin žiauriai numato laisvės atėmimą nuo 2 iki 12 metų. Už neteisėtą laisvės atėmimą, panaudojus smurtą ir sukėlus pavojų nukentėjusio asmens gyvybei ar sveikatai, gresia areštas arba laisvės atėmimas iki 4 metų. Už palikimą be pagalbos, kai gresia pavojus žmogaus gyvybei, numatyti viešieji darbai, bauda, laisvės apribojimas, areštas arba laisvės atėmimas iki 2 metų.

Baudžiamoji byla perduota nagrinėti Panevėžio apygardos teismui.

Lietuvos Respublikos prokuratūros informacija

temidės svarstykles

Vagystė. Sausio 7 dieną apie 16.00 val. moteris (g. 1973 m.), gyvenanti Panevėžyje, atvykusi į jai priklausančią kaimo sodybą De-

beikių seniūnijos Pūstinkos kaime, pastebėjo, kad, išbrovus į ūkinį pastatą, pavogtas kuras. Padaryta 400 eurų turtinė žala. Pradėtas ikiteisminis tyrimas.

Mirtis. Sausio 9 dieną apie 03.30 val. Troškūnuose, namuose, rastas moters (g. 1956 m.) kūnas be išorinių smurto žymių. Pradėtas tyrimas mirties priežastiai nustatyti.

Kaminas. Sausio 8 dieną Anykščių seniūnijos Kuniškių kaime, Švyturio g., gyvenamojo namo kamine degė suodžiai. Ugniagesiai gaisrą likvidavo.

spektras

Šauktiniai. Valstybės gynimo taryba pritarė, kad nuo 2023 metų į kariuomenę atlikti devynių mėnesių privalomosios pradinės karo tarnybos būtų šaukiama po 4,4 tūkst. jaunuolių – maždaug 600 daugiau nei pastaruosiu metu. Krašto apsaugos ministerija yra parengusi galimybių studiją, kurioje nagrinėjamos dvi visuotinio šaukimo alternatyvos – kviešti tik 18-19 metų vaikus ar ir merginas. Jeigu būtų šaukiami tik vaikai, jų būtų šaukiama po 6,1 tūkst., jeigu ir merginos – po 11,9 tūkst. jaunuolių kasmet.

Bilietai. Pirmadienį pradėti platinti nemokami registracijos bilietai į „Kauno – Europos kultūros sostinės“ atidarymą. Juos bus galima gauti adresu www.kaunas.2022.eu. Dėl pandemijos reikalavimų, bilietų skaičius bus ribotas. Didysis atidarymo renginys – pirmoji Europos kultūros sostinės metų trilogijos dalis „Sukilimas“ – įvyks sausio 22 dieną prie Kauno „Žalgirio“ arenos. Įžanginiai „Sukilimo“ renginiai Kauno rajono seniūnijose ir miesto mikro-rajonuose startuos sausio 19 dieną. Per šventinį atidarymo savaitgalį Kaune ir Kauno rajone vyks apie 100 skirtingų kultūrinių įvykių.

Migrantai. Pasieniečiai draudžiamose vietose iš Baltarusijos į Lietuvą neleido patekti keturiems neteisėtiems migrantams, pirmadienį pranešė Valstybės sienos apsaugos tarnyba. Tuo metu Latvijoje sekmadienį apgręžti 33 iš Baltarusijos bandę patekti užsieniečiai. Į Lietuvą dėl humanitarinių priežasčių sekmadienį įleisti penki užsieniečiai.

Dingo. Kultūros paveldo departamentas pranešė skelbiantis dingusių Lietuvos kilnojimų kultūros vertybių sąrašą, kuriame – daugiau nei 300 paveikslų, ikonų, skulptūrų, bažnytinių reikmenų, kryžių, tekstilės gaminių, baldų ir kitų vertingų daiktų. Sąrašas parengtas siekiant identifikuoti ir paviešinti dingusias kilnojamas kultūros vertybes, įtrauktas į valstybinę kilnojimų kultūros vertybių apskaitą. Į dingusių Lietuvos kilnojimų kultūros vertybių sąrašą įtrauktos daugiau kaip per penkiasdešimties metų laikotarpį jų pradinėje vietoje nerastos, dingusios, pagrobtos, galimai sudegusios gaisro metu ar kitaip prarastos vertybės.

Gyventojų senėjimas – ne tik Lietuvos, bet ir Europos ypatybė

Ilgėjanti gyvenimo trukmė – didelis žmonijos laimėjimas, lemtas daugelio teigiamų pokyčių svarbiausiose žmonių veiklos srityse. Šie procesai sparčiai keičia daugelio valstybių demografinę struktūrą. Tai sąlygoja dabartinę vakarų pasaulio ypatybę – gyventojų senėjimą.

Gyventojų senėjimo problema kompleksinė, apimanti įvairias sritis. Naujas jaunų ir vyresnio amžiaus gyventojų santykis visuomenėje verčia naujiems poreikiams pritaikyti turimus visuomenės ekonomikos, socialinio saugumo, sveikatos apsaugos, žmogaus visaverčio gyvenimo, politikos ir kitus išteklius.

Gyventojų senėjimas Lietuvoje, kaip ir kitose valstybėse, sukelia sudėtingus daugelio sričių socialinius ir ekonominius pokyčius, kuriuos svarbu teisingai įvertinti ir numatyti, kad būtų galima laiku imtis veiksmų. Šių veiksmų tikslas – kuo geriau pasinaudoti teigiamomis visuomenės senėjimo pasekmėmis ir įveikti ar sušvelninti neigiamas jo pasekmes.

Remiantis Lietuvos statisti-

kos departamento duomenimis, 2021 m. pradžioje Lietuvoje gyveno 557 tūkst. asmenų, vyresnių nei 65 m. (19,9 proc. visų gyventojų). Mažas gimtamumas ir ilgėjanti gyvenimo trukmė lemia jau kelis dešimtmečius ryškėjančias gyventojų senėjimo tendencijas tiek Europoje, tiek Lietuvoje. Atitinkamai šiai gyventojų grupei reikalinga skirti vis daugiau dėmesio.

Siekiant išsiaiškinti produktus ir paslaugas, kuriomis tikimasi pailginti pagyvenusių žmonių „sveiko“ gyvenimo trukmę, asociacija Europos judėjimas Lietuvoje atliko išsamų tyrimą. Remiantis Lietuvos savivaldybių atsakingų asmenų ir Lietuvos seniūnų apklausa identifikavome pagrindines senjorų gyvenimą apimančias sritis ir

problematiką, bei galimus jos sprendimus. Šalia respondentų identifiкуotų priemonių, buvo išanalizuota užsienio šalių patirtis, mokslinių tyrimų rezultatai ir pasiūlymai. Aktualiausiomis sritimis buvo įvardintos: socialinės ir sveikatos paslaugos, mobilumas, laisvalaikio praleidimo būdai, informavimas ir švietimas, būsto pritaikymo ir asmens saugumo paslaugos.

Vienatvė ir socialinė izoliacija yra pagrindiniai senjorų sergamumo ir mirtingumo rizikos veiksniai. Ypač pažeidžiami patys vyriausieji suaugusieji, gyvenantys vieni. Remiantis naujausiais tyrimais, 20–30 proc. vyresnio amžiaus žmonių yra socialiai izoliuoti arba jaučiasi vieniši.

Atlikta respondentų apklausa pagrindinės su laisvalaikiu susijusios problemos aktualiausias yra patiems seniausiems senjorams, kadangi jie ir blogiau informuoti apie vykstančius reikinius, ir nuvykti jiems iki jų dažnai būna sudėtinga, ir tų reikinių infrastruktūra dažnai būna

nepritaikyta vyresnio amžiaus žmonėms.

Tyrimas parodė, kad socialinės apsaugos ir sveikatos paslaugos yra svarbiausios paslaugos senjorams, kadangi yra tiesiogiai susijusios su jo asmeniu ir turėtų būti teikiamos „čia ir dabar“. Iš pasiūlytų priemonių teikiančių socialines paslaugas darysiančias didžiausią poveikį senjorų gyvenimo kokybei, reikėtų laikyti pasiūlymus: mažinti mokesčius asmenims, kurie apsiima globoti pagyvenusius artimuosius ir/arba įskaitant tą laiką į darbo stažą, aktyvinti kaimo bendruomenes užsiimti ir rengti projektus socialinei gerovei gerinti, steigti „savipagalbos“ grupes, kuriose motyvuoti bendruomenės nariai padėtų kitiems asmenims

čia galėtų kurtis socialinis tinklas senjorams bei pagyvenusiems žmonėms, sukurti programėlę, kurią atsisiuntę ir išmanųjį prietaisą atsakingas ir pasirengęs savanoriavimui pilietis matytų pagyvenusio žmogaus pagalbos poreikį.

Asociacija Europos judėjimas Lietuvoje vykdo projektą „Senjorų ištraukimas į demokratinius viešojo valdymo procesus“ (Nr. 10.1.2-ESFA-K-917-03-0013). Projektas parengtas pagal veiksmų programos priemonę 10.1.2-ESFA-K-917 Visuomenės nepakantumo korupcijai didinimo ir dalyvavimo viešojo valdymo procesuose skatinimo iniciatyvos.

Projektas finansuojamas iš Europos socialinio fondo.
Užsak. Nr.16

Kuriame Lietuvos ateitį

2014–2020 metų Europos Sąjungos fondų investicijų veiksmų programa

komentarai

Kavarsko miestas orientuosis į kaimo kultūrą

2022 metais Kavarskas yra paskelbtas Lietuvos mažąja kultūros sostine. Šį konkursą inicijuoja Lietuvos kaimo bendruomenių sąjunga. Kasmet Mažųjų kultūros sostinių atrankos dalyviai dėmesį skiria Mažosios kultūros sostinės tapatybę ir įvaizdį įtvirtinančioms, partnerystę stiprinančioms veikloms, naujų kultūros tradicijų kūrimui bei senų atgaivinimui.

„Anykšta“ domėjosi, kuo Kavarskas žada nustebinti Lietuvą ir pasaulį bei kiek tai kainuos savivaldybės biudžetui.

Bus kabinami varpeliai

Vaida JUCIENĖ, Anykščių rajono mero patarėja:

- Praėjusią savaitę vykusio pasitarimo metu dėliojoms būsimajį renginių tinklėlių. Už renginių tinklėlių yra atsakinga Kavarsko seniūnijos seniūnė Šarūnė Kalibataitė, Kavarsko Šv. Jono Krikštytojo bažnyčios klebonas Nerijus Vyšniauskas ir Anykščių kultūros centro darbuotoja Alvyra Simanoniėnė. Lietuvos mažosios kultūros sostinės atidarymo renginys planuojamas vasario 16 dieną.

Lietuvos mažosios kultūros sostinės paraišką kavarskiečiams padėjo parengti Anykščių turizmo ir verslo informacijos centras. Paraiškoje nurodyta, kad bažnyčioje vyks profesionaliosios muzikos festivalis,

bus gaminami ir Kavarske kabinami varpeliai ir vyks daugybė kitų smulkių renginių.

Savivaldybės biudžetui kol kas Lietuvos mažosios kultūros sostinės renginių organizavimas Kavarske nekainuos, o ar reiks prisidėti, matysime ateityje. Negaliu pasakyti, koks yra tikslus Lietuvos mažosios kultūros sostinės biudžetas, bet, man atrodo, jis siekia iki 10 tūkst. Eur.

Neabejoju, kad Kavarskui pavyks, ir mes, kultūros žmonės bei kultūros įstaigos Anykščiuose, prisidėsime prie to, kad renginiai vyktų ne prasčiau nei kituose miestuose. Kavarsko stiprybė – bendruomenė, kuri siekia bendro tikslo. Aktyvi seniūnė, aktyvus klebonas. Manau, kad sutelks pajėgas.

Neišsiskirsime renginiais

Šarūnė KALIBATAITĖ, Kavarsko seniūnijos seniūnė:

- Konkretus Lietuvos mažosios kultūros sostinės renginių tinklėlis bus paskelbtas sausio pabaigoje, tuomet ir bus maty-

ti, kas, kur ir kada vyks. Programoje numatyti koncertai, tos pačios Joninės, Kavarske vykstančios, mugės, parodos. Neišsiskirsime kažkokiais ypatingais renginiais, bet jie bus gražūs ir dideli. Labai stengsimės dėl gražumo.

Tikimės, kad šiam projektui įgyvendinti pakaks pajėgumų. Tikimės daug pagalbos ne tik iš Kavarsko, bet ir iš kitų seniūnijos bendruomenių. Mažosios kultūros sostinės koncepcija labiau orientuota į kaimo kultūros išskėlimą. Orientuosimės į bendruomenių lygį, nors ir esame miestas.

Nemanau, kad Lietuvos mažosios kultūros sostinės projektui bus reikalingas papildomas finansavimas, kadangi lėšas bendruomenės ima iš kitų fondų.

Tikiuosi šiomet Kavarske

bendradarbiavimo, susitelkimo, pasibuvimo kartu. Apie Kavarską plačiau išgirs ir atvykstantieji. Žmonės sustos, nes mes juk pravažiuojamas miestelis.

Buvo „išsiskirstę“

Dijana PETROKAITĖ, Anykščių kultūros centro direktorė:

- Nesu mačiusi kavarskiečių paraiškos tapti Lietuvos mažąja kultūros sostine, bet esame apie šį projektą kalbėjęsi su rajono savivaldybės vadovais, Kavarsko seniūnijos seniūne, klebonu, kultūros įstaigų atstovais. Kavarskiečiai daugiau renginių planuoja vasarą, nes nori išnaudoti Šv. Jono šaltinį.

Prie renginių organizavimo Kavarske prisidėsime ir techniniais dalykais, ir kolektyvais. Šiais metais visas įmanomas dėmesys skiriamas Kavarskui.

Tikiuosi, kad Lietuvos mažosios kultūros sostinės projektas sutelks bendruomenę. Man atrodo, kad iki šiol ten žmonės buvo išsiskirstę kažkaip, o dabar turės vieną tikslą, kad atvažiuotų žmonės apie Kavarską išsivežtų gerą žinią ir puikią nuotaiką.

Kavarske trūksta entuziastų

Vytautas ŠIAUČIŪNAS, buvęs kultūros darbuotojas, parašęs dainą apie Kavarską:

- Maloni žinia, kad Kavarskas tampa Lietuvos mažąja kultūros sostine, tik viena bėda, kad šiame mieste labai didelis „bardakas“. Nėra valdžios, niekuo ten nesirūpinama. Kultūros sostinė, bet ten kultūros nėra. Kultūros darbuotojai atidirba savo darbo laiką, ir viskas – namo. Nėra tokių entuziastų kaip Troškūnuose, kur dirba puiki, visus užvedanti režisierė Jolanta Pupkienė. Svėdasai irgi aktyvesni. Gal Kavarske visuomenė ir susiskaldžiusi – savais rūpesčiais gyvena, ir viskas.

Pažiūrėkite, kokie palei kelią į Kavarską, prie užtvankos per Šventosios upę, želia krūmynai. Iškirštų, matytųsi gražus vaizdas. Ir turistai stabtelėtų. Prieš pradedant organizuoti Lietuvos mažosios kultūros sostinės renginius, reikėtų kiek ir apsitvarkyti.

Aš, kaip muzikantas, mieliai uždėk pagročiau Lietuvos mažosios kultūros sostinės renginiuose. Bet tai niekam nerūpi.

-ANYKŠTA

Teoriškai - keltuvai yra, praktiškai - neveikia...

(Atkelta iš 1 psl.)

Diskriminacija

„Anykščių regioninio parko direkcija netiesiogiai diskriminuoja asmenis su negalia. Įstigos valdomas Medžių lajų tako kompleksas nėra kokybiškai prieinamas žmonėms su judėjimo negalia, o tai, kaip nustatė lygių galimybių kontrolierė Birutė Sabatauskaitė, yra diskriminacija.

2021 metų pabaigoje skundą kontrolieri pateikė VŠĮ „Neįgali Lietuva“. Organizacija atkreipė dėmesį, kad keltuvai, skirti lankytojams su negalia, yra išjungti, žmonėms su judėjimo negalia sukuriama ribojimai naudotis komplekso infrastruktūra.

Keltuvai įprastai neveikia šaltuoju metų sezonu – nuo lapkričio 1 d. iki kovo 31 d., taip pat, kai temperatūra viršija 30 °C. Tačiau, direkcijos teigimu, asmenys su negalia į kompleksą gali patekti Ekotaku.

Kontrolieri pradėjus tyrimą paaiškėjo, kad žmonių su negalia galimybės naudotis komplekso infrastruktūra yra ribotos. Galimybė vežimėliu keliauti Ekotaku, leidžiančiu pasiekti Medžių lajų taką, yra labiau teorinė, nei reali. Lietuvos žmonių su negalia sąjungos atstovės Gintos Žemaitytės išvadoje dėl komplekso prieinamumo teigiama, jog šis takas yra netinkamas judėti vežimėliu ar naudojant kitas pagalbinės priemones.

Medžių lajų tako komplekso interneto svetainėje trūksta kokybiškos informacijos apie tai, kaip žmonės su negalia galėtų naudotis taku, vietoje stanga rodyklių, kur yra kelias, vedantis iki Ekotako. Kelią radus ir automobilį palikus kelkraštyje, iki komplekso judėti reikia pievos / miško takeliu, padengtu žvyru (apie 700 metrų į vieną pusę). Anot vertinimą atlikusios ekspertės, retas žmogus su judėjimo negalia šį atstumą įveiktų esant sausai dangiai. Po lietaus, prikritis lapų ar užsnigus, vežimėliu judėti taku yra neįmanoma ir net nesaugu.

Kompleksą galima pasiekti automobiliu, tačiau komplekso darbuotoja ar darbuotojas turėtų atrakinti miške įrengtą užtvartą. Apie tokią galimybę ir tokios paslaugos suteikimo tvarką informacijos interneto svetainėje nėra – tai sužinoti galima tik atvykus į komplekso informacijos centrą. Darytina išvada, kad apie tokią galimybę žmonės su negalia sužino itin retai arba nežino visai.

Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencija, kurią Lietuva ratifikavo daugiau nei prieš dešimtmetį, įpareigoja valstybes siekti, kad žmonės su negalia galėtų gyventi savarankiškai ir visapusiškai dalyvauti visose gyvenimo srityse. Ši nuostata apima ir orų fizinės aplinkos, informacijos, ryšių technologijų bei sistemų prieinamumo užtikrinimą.

Kontrolierė atkreipia dėmesį, kad tinkamas aplinkos neprietaikymas žmonėms su negalia apriboja jų galimybes gauti paslaugas tokiomis pačiomis sąlygomis kaip ir kiti lankytojai. O tai atitinka netiesioginės diskriminacijos apibrėžimą.

„Netiesiogine diskriminacija laikomos iš pirmo žvilgsnio neutralios sąlygos ar praktika, kurias įgyvendinant sukuriama apribojimai ar privilegijos dėl, šiuo atveju, negalios. Susidaro įspūdis, kad direkcija žmonėms su negalia sudaro formalią galimybę apsilankyti komplekse. Tačiau išnagrinėjus aplinkybes, akivaizdu, jog šis patekimo būdas yra perdėm ap sunkintas ir net nesaugus. Žmonės, kurie juda be pagalbinės priemonių, į kompleksą patenka be kliūčių. Tad akivaizdu, kad lankytojai su negalia atsiduria mažiau palankioje situacijoje“, – teigia B. Sabatauskaitė.

Kontrolierė kreipėsi į Anykščių regioninio parko direkciją siūlydama sudaryti lygiavertes sąlygas žmonėms su negalia naudotis komplekso infrastruktūra“, – rašoma Lygių galimybių kontrolieriaus išplatintame pranešime.

Specialiai išbandė Ekotaką

Lietuvos paraplegikų asocia-

Lygių galimybių kontrolierė Birutė Sabatauskaitė išplatino pareiškimą, kad neįgalieji Anykščių Lajų take diskriminuojami.

Anykščių regioninio parko direktorius Kęstutis Šerepka sako, kad Lajų tako keltuvai yra pirktas „už tiek, kiek buvo pinigų“.

Anykščių rajono vicemeras Dainius Žiogelis sako, kad jam apie neįgaliųjų problemas prie Lajų tako nebuvo žinoma.

cijos viceprezidentė, anykštė Rasa Ostrauskienė „Anykštai“ sakė, jog jos vyras Vygintas Ostrauskas išbandė galimybę privažiuoti iki Lajų tako Ekotaku. Po šio eksperimento galima konstatuoti, jog trasa žmonėms, judantiems neįgaliųjų vežimėliais, yra netinkama. Mat ne daug neįgaliųjų savo jėgomis gali prilygti V.Ostrauskui, o jis irgi vargo važiuodamas tuo taku ir kraupino aplinkinius.

Lietuvos žmonių su negalia sąjungos atstovė Ginta Žemaitytė neįgaliųjų bandymą nukreipti į Ekotaką vadino paprasčiausiu išsisukinėjimu – takas žmonėms, judantiems vežimėliais, nėra pritaikytas.

Šaltajam metų laikui uždaromi neįgaliesiems skirti Lajų tako keltuvai ir vasaromis dirba nenoriai.

„Prieš važiuodami į Lajų taką turime skambinti, klausti, ar savaitgalį keltuvai veiks. Mums paaiškina, kad dabar keltuvai veikia, bet ar veiks savaitgalį – nežinia. Reikia skambinti prieš pat išvažiuojant“, – „Anykštai“ sakė G.Žemaitytė.

Moteris buvo pakraupusi, kai ji, pasiprašiusi į neįgaliesiems skirtą Lajų tako tualetą, sužinojo, kad negalės užsirašinti iš vidaus. „O jeigu jums pasidarys bloga? – man paaiškino darbuotoja. Tada aš jos paklausiau: o jūs manote, kad neužsirakins tualetu man bus gera?“ – kalbėjo G.Žemaitytė.

Pasak moters, nepagarba neįgaliajam demonstruojama ir naudojantis keltuvu – neįgaliajam pačiam savarankiškai ne-

leidžiama juo naudotis, būtinai priskiriamas palydovas.

Ji taip pat atkreipė dėmesį, kad žmogus, sėdintis negaliojo vežimėlyje, pakilęs į Lajų tako apžvalgos aikštelę nedaug ką gali pamatyti, nes vežimėlyje sėdinčio žmogaus akių lygyje įrengti atitvarai. G.Žemaitytė buvo nustebinta ir fakto, jog keltuvais leidžiama naudotis tik neįgaliesiems. „Atvažiuoja pagyvenusių turtingų vokiečių grupė. Jiems liepiama eiti pėsčiomis. Kodėl jų tuo keltuvu nepakėlus? Neturite negaliojo pažymėjimo – nekelsime“, – stebėjosi G.Žemaitytė.

Duos pinigų - bus geras keltuvai

Vygintas ir Rasa Ostrauskai savarankiškai keliauja po užsienio valstybes (nuotrauka iš poros kelionės po Naująją Zelandiją), o patekti į Anykščių Medžių lajų taką jiems yra iššūkis.

Nuotr. iš „Facebook“-o.

tautos balsas

Paminklo trūks tik balandžiams

Norėčiau išsakyti nuomonę, ar reikia iškelti Petro Cvirkos paminklą iš Vilniaus aikštės.

Tikrai draugą Petrą Cvirką reikia iškelti. Reikia iškelti į Klanguis, jo gimtinę. Nes mes juk labai mylime gimtines.

Reikia iškelti, paminklas ten nereikalingas. Jo trūks nebent balandžiams ir klausti galima – „kaip jausis balandžiai be paminklo?“

Skaitytoja iš Skiemonių seniūnijos

Savo nuomonę išsakykite paskambinę į „Anykštą“ (8-381) 5-82-46 arba el.paštu anyksta@anyksta.lt

UAB „Jonroka“ organizuoja:

A1, A2, A, B, BE, C, CE kategorijų vairuotojų kursus; 95 k. mokymus;

B kategorijos praplėtimą (A1),

B kategoriją mokome vairuoti ir automatine pavarų dėže.

Renkama nauja grupė teorijai ir praktikai mokytis 2022 m. sausio 11-14 d.

Į kursus prašome registruotis internetu, puslapyje www.jonroka.lt arba mokykloje, Taikos g. 9, Rokiškis.

Į kursus prašome registruotis internetu, puslapyje www.jonroka.lt

Nuolat papildomus mokymus praradusiems vairuotojo pažymėjimą arba pažeidusiems KET (mokymai vyksta nuotoliniu būdu, juos galėsite baigti būdami namuose)

Daugiau informacijos tel.: (8-698) 70127, (8-657) 68156, www.jonroka.lt.

Lietuvos žiniasklaidos nuopuolis

Prof. Dr. Liudvika
MEŠKAUSKAITĖ

2020 metų pradžioje mus netikėtai užklupo pandemija, kartu susidūrėme ir su neregėta informacijos krize – infodemija. Žiniasklaidos pasitikėjimui smukus iki rekordinių žemumų, Lietuva neišlaikė žodžio laisvės egzamino.

Infodemija nėra mano sukurtas naujadaras. Šį terminą vartoja ir aprašo Pasaulinė sveikatos organizacija (PSO). „Infodemija yra informacijos apie problemą perteklius, kuris apsunkina sprendimo paiešką. Per ekstremaliąją visuomenės sveikatos situaciją ji gali reikšti klaidingos informacijos, dezinformacijos ir gandų sklaidą. Infodemija gali trukdyti veiksmingai reaguoti į visuomenės sveikatos problemas, sukelti painiavą ir žmonių nepasitikėjimą“, – teigia PSO. Infodemiją įvardijo ir Europos Komisija (EK) komunikate apie COVID-19.

Natūralu, kad pandemijos metu viešojoje erdvėje atsirado daug spekuliacijų bei melagienų. Žmonės yra nuolat gąsdinami ne tik ligoninių vaizdais, bet ir įvairiomis sąmokslų teorijomis, tokiomis kaip mitai apie koronavirusą skleidžiančius 5G įrenginius ar per vakcinas įmontuojamus čipus. Tokioje situacijoje, kaip įvardino EK, viena iš pagrindinių priemonių infodemijai įveikti – saviraiškos laisvės ir pliuralistinių demokratinių diskusijų užtikrinimas. EK Komunikate perspėjama dėl „rizikos, jog kai kurios kovai su infodemija skirtos priemonės gali būti naudojamos kaip dingstis užgniaužti pagrindines žmonių teises ir laisves, be to, jomis gali būti piktnaudžiaujama politiniais tikslais“. Mano giliu įsitikinimu, Lietuvoje pandemijos metu mes neišlaikome žodžio laisvės ir ištikimybės nuomonių pliuralizmui egzamino. Mes taip pat neišlaikome tolerancijos, pagarbos bei pakantų vienas kitam egzamino. Šių egzaminų neišlaikė visuomenė, valdžia bei žiniasklaida.

Infodemijos metu išryškėjo neregėti didžiosios žiniasklaidos pokyčiai, kurių mastas pirmiausia atsispindi drastiškai kritusiu visuomenės pasitikėjimu ketvirtąja valdžia. Kai prieš dvidešimt metų rašiau savo pirmąją monografiją „Žinias-

klaidos teisė“, pasitikėjimas žiniasklaida siekė 70–80 proc. Žmonės tuo metu pasitikėjo žurnalistais, o visuomenės informavimo priemonės atspindėjo gyvenimą ir buvo tos visuomenės sargu. Šių metų spalio mėnesio „Vilmorus“ duomenimis, pasitikėjimas žiniasklaida nukrito iki 24,6 procentų. Šiandien stebime neįsivaizduojamą reiškinį viešame gyvenime, kai žmonės protesto mitinguose varo žurnalistus ir nenori su jais kalbėtis, vadina melagiais, parsidavėliais, propagandistais, o žurnalistai, norėdami gauti informaciją, slepia savo žiniasklaidos priemonių simboliką, kai žurnalistika vadinama delvistika ir pan.

Nesuklysiu teikdama, kad šiandien mūsų didžioji žiniasklaida jau neatspindi gyvenimo, nors ir bando dar atrasti visuomeninių procesų anatomijas, įvardindama jas riaušių anatomijomis. Tokie bandymai nuvilia ir neįtikina, nes primena kaimynų iš rytų televizijų braižą. Tose anatomijose profesionalūs gydytojai, besidalijantys mokslinėmis publikacijomis, pristatomi kaip riaušių kėlėjai, o visuomenės protestas dar nepasibaigus teisės saugos tyrimams pavadinamas riaušėmis.

Taigi žmonės marginalizuojami primityviausiais propagandiniais būdais, panašiai kaip prieš 30 metų buvo elgiamasi su Sąjūdžio žmonėmis. Todėl nenuostabu, kad žinomas visuomenės veikėjas kultūrologas Darius Kuolys kai kurias žiniasklaidos priemones vadiną tiesiog partijų sienlaikraščiais ir piktinasi visuomeninio transliuotojo propagandiniais metodais. Kas gi nulėmė tokį ketvirtosios valdžios nuopuolį? Šiame procese, kuris prasidėjo gerokai anksčiau prieš pandemiją, galima išskirti atskirus svarbius momentus: 1) užsakomosios informacijos srautai. Nors ši problema buvo reguliariai keliami įvairiose konferencijose bei publikacijose, tačiau visos valdžios ją visiškai ignoravo. Pakanka prisiminti, kad Visuomenės informavimo įstatyme taip ir neatsirado konkrečios nuostatos – užsakomoji informacija yra draudžiama. Žinoma, žurnalistikoje dar yra žmonių, kurie atsimeina pagrindinius informavimo principus, taip pat Žurnalistų etikos inspektorius savo svetainėje yra įrašęs, kad užsakomoji informacija turi būti pažymėta kaip reklama. Visuomenės informavimo principai yra įrašyti Visuomenės informavimo įstatyme ir dėstomi aukštojoje mokykloje, bet jaunieji žurnalistai

juos pamiršta, vos tik pradėję dirbti didžiosiose redakcijose. Kai žurnalistikos principus šiandien reikia garsiai įvardyti, kažkodėl darosi nejauku, nes tai nieko bendra neturi su realybe. Žinoma, netyčia paaiškėjus „Kitokių pasikalbėjimų“ kainai, portalas vikriai atsiribojo nuo nupirktos laidos, panašiai kaip prieš porą metų kitas portalas atsiribojo nuo apdovanoto žurnalistinio tyrinėtojo, pardavinėjusio nemokamai gaunamus Registrų centro duomenis.

Naujoji žurnalistika jau yra kitokia – šiuolaikinė su žinoma savo žinomumu veikėjais (taiklus Nidos Vasiliauskaitės pastebėjimas), su antraštelėmis – kas riebiau apspjaus, ir su turiniu, kurio jau niekaip neatskirsi nuo nupirktos informacijos. Ne vieną kartą valdžiai buvo siūloma visus valstybės pinigus, skiriamus komunikacijai, skirstyti per specialiai tam tikslui sukurtą Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondą, netvirkinti mūsų ketvirtosios valdžios, tačiau tokie pasiūlymai buvo ignoruojami. Atsiradus viešųjų ryšių agentūroms, tas procesas jau tapo nevaldomas ir bjaurojantis mūsų žiniasklaidos nepriklausomumą. Viešųjų ryšių (kitai tariant, informacijos įpakavimo menas) iki šiol yra pilkojoje zonoje – be jokio specifinio teisinio reglamentavimo. Sukuri legendą, parenki vykdytojus, vienur pagražini, kitur apjuodini, turi sąrašą, kas kokia tema gali kalbėti, o kas – ne, ir pirmyn. Viešųjų pirkimų tarnybos duomenimis, vien tik viešinimo paslaugų pirkimų tiesiogiai iš žiniasklaidos priemonių sutarčių vertė per paskutinius 5 metus siekė 125,7 mln. eurų, neskaiciuojant komunikavimo paslaugų per įvairias viešųjų ryšių agentūras. Čia vertėtų prisiminti, kad, Viešųjų pirkimų tarnybos duomenimis, tik apie 18 proc. viešinimo paslaugų yra perkama tiesiogiai iš žiniasklaidos įmonių.

Šią vasarą paskelbtas skiepijimo viešinimo konkursas beveik milijono eurų sumai – tik mažas lašelis COVID informacinėje jūroje, minimi 3,5 mln. ir netyčia išlindę 12000 už pokalbių laidą – tai tik detalės, ne visuma; 2) beviltiškai nuo gyvenimo atsiliekantis viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų teisinis reguliavimas. Nors buvo užsimota sukurti VIRSIS – viešosios informacijos rengėjų ir skleidėjų registrą, be to, šiam projektui buvo išleista apie pusę milijono eurų, bet faktinė situacija yra tokia, kad Visuomenės informavimo etikos komisija žinomo, youtube kanale veikiančio TV savininko nelaiko žurnalistu, o

tai reiškia, kad toks viešosios informacijos rengėjas neprivalo laikytis Visuomenės informavimo etikos kodekso reikalavimų. Kokių statusu reikėtų traktuoti daugybinius youtube, patreon ir kitose platformose veikiančius viešosios informacijos rengėjus ir skleidėjus, jau niekas nesuka galvos.

Iki šiol nėra vykdomos Visuomenės informavimo įstatymo 24 straipsnyje numatytos bendrosios viešumo nuostatos, įskaitant pareigą viešosios informacijos rengėjui ir skleidėjui pateikti visuomenei duomenis apie gaunamas valstybės biudžeto lėšas ir kitokį finansavimą. Prie teisinio reguliavimo problemų galima būtų priskirti ir kuriozinę situaciją, kai po 2020 metų gegužės 13 dienos Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo sprendimo Lietuvoje iš viso kurį laiką negaliojo Visuomenės informavimo etikos kodeksas. Bet čia jau, matyt, kalta viena bylininkė, susijusi su žiniasklaidos nemėgstamu politiku, nereikėjo jai ieškoti Lietuvos žiniasklaidoje ir teismuose – „teisės atsakyti“; 3) Valdžios ir žiniasklaidos pernelyg didelis susibičiuliavimas. Šiame kontekste pabandykime prisiminti, kas iš įtakingiausių ir svarbiausių žurnalistų dar liko valdžios neapdovanotas. Tiesa, iš vieno tiriamosios žiniasklaidos šviešulio teko atimti tą apdovanojimą; 4) Negaliu nepaminėti ir mūsų Temidės lankstumo. Kas stebi žiniasklaidos bylas, tas negali nepamatyti, kad metų metais besitęsiantys teisminiai procesai, nenuosekli teisminė praktika nuvilia visuomenę. Kartais atrodo, kad Temidei ne visiškai gerai užrištas raištis ant akių. Ji akies kampeliu kartais pasižiūri į tuos, ką teisia, kad ji vis dar bijo žiniasklaidos ir jai pataikauja. Vos paskelbus sprendimą, nepalankų žurnalistams, kitą dieną Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pirmininkas jau skuba taisyti padėtį; 5) Visuomeninio transliuotojo problemos. Nors buvo bandoma subalansuoti LRT valdymą bei susistiprinti LRT tarybą, nors pagaliau išspręstas LRT finansavimo klausimas, netgi įvesta nauja etikos pareigūno pareigybė, deja, rezultatas nuvilia. Žinoma, galima pasidžiaugti visuomeninio transliuotojo kultūrinio kanalu, kai kuriomis dar išlikusiomis LRT profesionalų radijo laidomis, bet vis daugiau ir daugiau žmonių reiškia nusivylimą šio transliuotojo rengiamomis laidomis visuomenei aktualiais klausimais. Šiandien mūsų visuomeninis transliuotojas formaliai yra valdomas kolegialaus organo – LRT tarybos, kuri kartu yra ir save prižiūrintis priežiūros organas. Pati misi-

ja valdyti ir save prižiūrėti yra neįmanoma. LRT taryba, kurios sudėtyje yra paprastai kartą per mėnesį susirenkantys žinomi kultūros, meno, visuomenės veikėjai, vargu ar fiziškai galėtų tą valdymą ir priežiūrą atlikti, todėl didžiausia valdymo našta faktiškai tenka vienam asmeniui – generaliniam direktoriui.

Kai man teko 2020 metų pradžioje rengti nepriklausomą naujos LRT įstatymo redakcijos ekspertinį vertinimą, aš padariau išvadą, kad tokia situacija kelia grėsmę LRT nepriklausomumui. Tik laikas įrodys, ar klydau. Šiandieninėje žiniasklaidoje pagrindinis visuomenės informavimo principas – nuomonių pliuralizmas ir žurnalistų nešališkumas – tampa retokai sutinkama prabanga, o visuomeninio transliuotojo meilė / nemeilė atskiroms valdžioms bado akis. Ar tikrai viskas gerai, kai sutuoktinis prodiusuoja laidas, kurios vertina Vyriausybės politiką, kai tos Vyriausybės komunikacijai vadovauja prodiuserio sutuoktinė? Ar tikrai gerai su etika, kai visuomeninio transliuotojo laidų vedėjai – LRT veidai – lenktyniauja socialiniuose tinkluose ar kitose žiniasklaidos priemonėse, kuris riebiau apspjaudys valstybės vadovą? Ar tai yra nuomonių pliuralizmas, kai prieš vieną profesorių diskusinėje laidoje pastatomi keturi ar penki kitokios nuomonės reiškiėjai? Lietuviškojoje infodemijoje tragiškiausias momentas, kad sugebėjome supriešinti visuomenę, išvarėme žiūrovus ir klausytojus į socialinius tinklus ir patreonų platformas. Deja vu – prieš 3–4 dešimtmečius žmonės prilipę prie VEFU klausėsi Amerikos radijo, o šiandien vis daugiau žmonių informaciją gaudo internete ir neaišku kokiose informacinėse erdvėse. Vis didėjantis mažosios žiniasklaidos srautas bei neprognozuojamas tokių informacinių kanalų turinys – tai kaina, kurią sumokėjome už nuomonių pliuralizmo principo ignoravimą ir nešališkumo stoką didžiojoje žiniasklaidoje. Ir visgi ar turi Lietuva šansą susikalbėti? Ne tik turi, bet privalo. Pirmiausia viešojoje komunikacijoje reikėtų atsakyti gąsdinimo ir smerkimo, marginalizavimo ir persekiojimo retorikos, riaušių paieškos nepasibaigus teisės saugos institucijų tyrimams, propagandinių metodų. Besąlygiškai reikėtų atsakyti prasivardžiovimo, įžeidinėjimų, žmonių skirstymo į savus ir svetimus, į draugus ir priešus, į vakserius ir antivakserius. Būtina aiškiai atskirti užsąkytą informaciją ir ją pažymėti kaip reklamą. O valdžios vyrai ir moterys turėtų pirmiausia išmokti klausytis ir išgirsti, vienyti, bet ne skaldyti.

vardadieniai

šiandien

Marcijonas, Stefanija, Audrius, Vilmė, Palemonas.

sausio 12 d.

Arkadijus, Cezarija, Cezarijus, Vaigedas, Lingailė, Ernestas, Cezarė, Cezaris.

sausio 13 d.

Veronika, Dargaudas, Gilvydė, Iveta, Raimonda, Vera, Hiliaras.

sausio 14 d.

Feliksas, Teodozijas, Auksė, Hilarijus, Laimis, Lilija.

mėnulis

sausio 11-14 d.d. - priešpūlis.

anekdotas

Ateina ežiukas pas pelėdą ir klausia:

- O ką reiškia, jei kairę leteną niežti?

- Hmmm, gausi krūvą pinigų.

- O, geras! Bet man ir dešinę niežti.

- Tai reiškia greit tuos pinigus ir prarasi.

- O jei kaktą? O kairę ausį? O dešinę?

- Klausyk, ežy, eik ir nusi-prausk!

Vyras atsisėdo pažiūrėti televizoriaus ir ėmė šaukti:

- Neik į tą bažnyčią, asile!!!

Žmona klausia:

- Siaubo filmą žiūri?

Vyras:

- Ne, mūsų vestuvių vaizdo įrašą.

Mato du berniukai jaunavedžius, iš bažnyčios išeinančius. Vienas sako kitam:

- Davai, išgąsdinam tą vyruką?

- Davai.

Pribėga jie prie jaunosios ir sako:

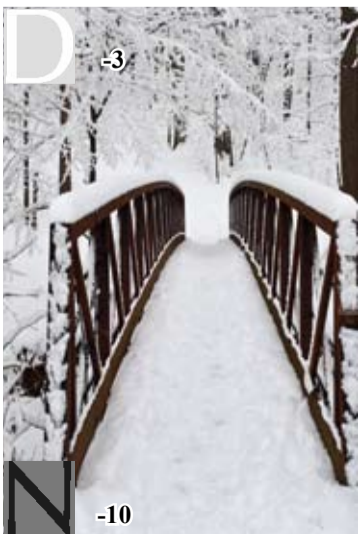
- Mama, ką tu čia darai?

Perėjoje automobilis partrenkia pėsčiąjį. Vairuotojas, iššokęs iš automobilio, pasilenkia prie nukentėjusio:

- Jums pasisekė - aš gydytojas.

Partrenktasis pakelia galvą ir sako:

- O jums nelabai - aš advokatas.

oras

-3

-10

Teoriškai - keltuvai yra, praktiškai - neveikia...

(Atkelta iš 4 psl.)

Jis tvirtino, kad neįgaliųjų pasipiktinimas kilo ne dėl nekokybiškų keltuvų, bet dėl to, jog imta prašyti iš jų galimybių paso. „Vaikstant Lajų taku - galimybių paso nereikia, o kylant keltuvu 1,5 kv.m erdvėje du žmonės kartu išbūna kelias minutes, todėl prašėme galimybių paso“, - sakė K.Šerepka.

Praėjusiais metais Lajų tako lankymas suaugusiems asmenims kainavo 4 eurus, vaikams - 2 eurus. Lajų takas uždirbo apie 400 tūkst. eurų. K.Šerepka tvirtino, kad parko direktorijai liko tik dalis lėšų, o dalis pinigų iškelia į šalies biudžetą. „Tvar-kėme infrastruktūrą. O į priekį daug nepriplanuosi. Nuo liepos mėnesio ketinama Anykščių regioninio parko direktoriją reorganizuoti“, - kalbėjo Anykščių regioninio parko direktorius.

G.Žemaitytė atkreipė dėmesį, jog neįgaliesiems bus nepasiekiamas ir šalia Lajų tako esantis pėsčiųjų takas per Šventąją. K.Šerepka pripažino, kad panašu, jog šis takas neįgaliesiems bus tik teoriškai pasiekiamas. „Projekte nebuvo numatyta... Nėra ten labai baisu, bet reikalavimų neatitinka“, - apie privažiavimą vežimėliais prie pėsčiųjų tilto kalbėjo K.Šerepka.

Rūpestis neįgaliaisiais tik parodomasis

Lietuvos žmonių su negalia sąjungos atstovė G.Žemaitytė „Anykštai“ sakė, kad ne tik Anykščiuose, bet visoje Lietuvoje žemas universalaus dizaino raštingumas - Vakarų Europoje neįgalusis lengvai patenka į pilį, o pas mus sunku patekti net į valdiškos įstaigos kontorą. „Anykščių menų inkubatoriuje kartą vyko mūsų renginys. Pastato vidus pritaikytas neįgaliesiems, bet kol mes į tą pastatą patekome, išsipurvinome rankoves“, - kalbėjo G.Žemaitytė. K.Šerepka „Anykštai“ aiškino, kad Anykščių medžių lajų takas yra vienintelis šalyje apžvalgos bokštas, kurį neįgalieji, nors ir komplikotai, bet gali pasiekti.

Anykščių rajono vicemeras Dainius Žiogelis, „Anykštos“ paprašytas komentaro, aiškino, kad Medžių lajų taką eksploatuojantis Anykščių regioninis parkas savivaldybei nepavaldu. „Jeigu keltuvai įrengtas, tai jis turi veikti. Nežinojau, kad jis neveikia. Blogai. Galų gale šuns dienas Anykščių regioninį parką iškeikti, bet ar nuo to bus geriau?“ - retoriškai klausė

Lajų tako keltuvai neveikia nuo lapkričio 1 iki kovo 31 dienos. Šiltuoju metų laiku jie dažnai genda.

D.Žiogelis.

Spendimų paieška baigėsi atsakymu kontrolierei

Priminsime, jog viso Lajų tako statybų projekto vertė - 2,5 mln. eurų. Medžių lajų takas atidarytas 2015-ųjų vasarą. Tačiau problema dėl neįgaliųjų iškelta tik neseniai Lygių galimybių kontrolierei pradėjusios dirbti B.Sabataskaitės.

Anykščių regioninio parko direktoriui problema atrodo nerimta: „Parašė ji mums ilgą raštą. Ten visiškai absurdas. Ką mes dabar darysime? Atsakymą kontrolierei parašėme“, - apie tai, jog neįgaliųjų problemos, kol nebus priverttas, spręsti neketina, aiškino K.Šerepka.

B.Sabataskaitė - vienos iš LSDP lyderių Juliaus Sabatasko dukra, o ši partija de-

klaruoja socialinį jautrumą, D.Žiogelis yra LSDP Anykščių skyriaus pirmininkas. Tačiau ir jis labai aiškiai „Anykštos“ žurnalistui leido suprasti, kad dėl riboto neįgaliesiems Lajų tako pasiekiamumo jam reiktų nekvaršinti galvos. „Rajone veikia ne viena valstybinė institucija, kuri mums nepavaldi. Kad ir tie patys kelininkai. Ir ką mes jiems galime padaryti?“ - dėstė D.Žiogelis.

SAUSIO 13

LAISVĖS GYNĖJŲ DIENA

LAIKAS NESUSTOJA

18.00 VAL. - ŠV. MIŠIOS ŠV. APAŠTALO EVANGELISTO MATO BAŽNYČIOJE UŽ LAISVĖS GYNĖJUS

18.30 VAL. - DOKUMENTINIO FILMO „TĄ LAIKĄ ATMENANT“ (PAGAL ANYKŠČIŲ KRAŠTO ŽMONIŲ PRISIMINIMUS) PRISTATYMAS ANYKŠČIŲ KULTŪROS CENTRO KONCERTŲ SALĖJE

19.00 VAL. - KONCERTAS „LAIKAS NESUSTOJA“ ANYKŠČIŲ KULTŪROS CENTRO KONCERTŲ SALĖJE.

DALYVAUJA:

- KULTŪROS CENTRO PANEVĖŽIO BENDRUOMENIŲ RŪMŲ ŠOKIŲ ANSAMBLIS „GRANDINĖLĖ“ IR SUAUGUSIŲJŲ ŠOKIŲ ANSAMBLIS „LINAS“ (VAD. ZITA RIMKUVIENĖ)
- PANEVĖŽIO RAJONO MUZIKOS MOKYKLOS TAUTINIŲ INSTRUMENTŲ ORKESTRAS „ŽILVITIS“ (VAD. ĄSTA IR AUDRIUS DERVINIAI)
- ANYKŠČIŲ KULTŪROS CENTRO LIAUDIŠKŲ ŠOKIŲ KOLEKTYVAS „GOJUS“ (VAD. JŪRATĖ USELIENĖ)

[ĖJIMAS TIK SU GP]

ANYKŠČIAI 2022